

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin utilizarea unui criteriu exclusiv cantitativ pentru aprecierea caracterului comercial al deținerii de către particulari de tutun prelucrat provenind dintr-un alt stat membru, prin aplicarea acestui criteriu per vehicul individual (și nu per persoană) și în mod global pentru toate produsele din tutun, prin împiedicarea pură și simplă a importului de către particulari de produse din tutun provenind dintr-un alt stat membru atunci când cantitatea depășește două kilograme per vehicul individual, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 ⁽¹⁾, în special al articolelor 8 și 9 din aceasta, și al articolului 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Comisia impută pârâtei că utilizează un criteriu exclusiv cantitativ pentru a stabili existența unei încălcări, deși nivelurile prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 92/12, citată anterior [și la articolul 32 alineatul (3) din Directiva 2008/118 ⁽²⁾] sunt numai orientative și nu pot constitui în niciun caz singurul element care trebuie luat în considerare pentru a se stabili dacă tutunul este efectiv deținut în scopuri comerciale sau pentru nevoile proprii ale particularului care îl transportă.

În plus, Comisia arată că limitele de 1 kg și 2 kg prevăzute la articolele 575 G și 575 H din Codul general al impozitelor (code général des impôts) sunt valabile pentru toate produsele din tutun deținute (țigarete, tutun de fumat, trabuce etc.), în timp ce nivelurile minime prevăzute de directive sunt niveluri orientative cumulative, prevăzute pentru fiecare dintre tipurile de produse din tutun.

De asemenea, reclamanta arată că reglementarea franceză instituie limite per vehicul, și nu per persoană, ceea ce conduce la a cumula pur și simplu cantitățile transportate în același vehicul, independent de numărul de persoane prezente la bordul vehiculului.

În al doilea rând, reclamanta invocă încălcarea articolului 34 TFUE în măsura în care dispozițiile naționale împiedică importul anumitor cantități de produse din tutun dintr-un alt stat membru în Franța, chiar dacă sunt deținute pentru nevoile proprii ale persoanei interesate. Prin urmare, acestea ar constitui „măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative la import” care au ca obiect sau ca efect tratamentul mai puțin favorabil al produselor care provin din alte state membre.

În al treilea rând, Comisia respinge justificările invocate de pârâtă legate, în special, de lipsa de armonizare a fiscalității la

nivel european și de necesitatea de a garanta obiectivul de protecție a sănătății publice printr-o intensificare a combaterii fumatului.

⁽¹⁾ Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129).

⁽²⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO 2009, L 9, p. 12).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Haarlem (Țările de Jos) la 16 mai 2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Cauza C-227/11)

(2011/C 226/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Haarlem

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Întrebările preliminare

1. Analizorii de rețea activi [de tipul J6801B] trebuie clasificați la poziția 9030 40 din NC sau la poziția 9031 80 din NC?
2. Regulamentul (CE) nr. 129/2005 al Comisiei din 20 ianuarie 2005 [...] ⁽¹⁾ nu este valabil deoarece Comisia a clasificat în mod greșit analizorii de rețea menționați la punctele 3 și 4 la poziția 9031 80 39 din NC în loc la poziția 9030 40 din NC?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 129/2005 a Comisiei din 20 ianuarie 2005 privind clasificarea anumitor măsuri în Nomenclatura combinată și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 955/98 (JO L 25, p. 37, Ediție specială, vol. 02/17, p. 175).

Acțiune introdusă la 19 mai 2011 — Republica Franceză/Parlamentul European

(Cauza C-237/11)

(2011/C 226/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A. Adam, agenți)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- anularea deliberării Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la calendarul perioadelor de sesiune a Parlamentului pentru anul 2012;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă un motiv unic în susținerea acțiunii sale, întemeiat pe de o parte pe încălcarea Protocolului nr. 6 privind stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE, și a Protocolului nr. 3 privind stabilirea sediilor unor instituții, organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene, anexat la Tratatul CEEA și, pe de altă parte, pe nerespectarea Hotărârii Curții din 1 octombrie 1997, Franța/Parlamentul European (C-345/95, Rec. p. I-5235).

Potrivit guvernului francez, întrucât a prevăzut că două dintre cele douăsprezece sesiuni plenare lunare care trebuie să aibă loc în fiecare an la Strasbourg vor fi reduse de la 4 la 2 zile și vor avea loc, în 2012, în aceeași săptămână din luna octombrie, Parlamentul European a încercat să ocolească regula potrivit căreia la Strasbourg au loc cele douăsprezece sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară. Deliberarea atacată conduce, în realitate, la eliminarea uneia dintre cele douăsprezece sesiuni plenare lunare care trebuie să aibă loc în fiecare an la Strasbourg. Astfel, ea ar avea ca unic obiectiv diminuarea duratei prezenței deputaților europeni la sediul Parlamentului European, fără a fi motivată de o exigență de organizare internă a lucrărilor acestei instituții.

Acțiune introdusă la 19 mai 2011 — Republica Franceză/Parlamentul European**(Cauza C-238/11)**

(2011/C 226/25)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A. Adam, agenți)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- anularea deliberării Parlamentului European din 9 martie 2011 privind calendarul perioadelor de sesiuni ale Parlamentului European pentru anul 2013;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă un motiv unic în susținerea acțiunii sale, întemeiat pe de o parte, pe încălcarea Protocolului nr. 6

privind stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene, anexat la TUE și TFUE, și a Protocolului nr. 3 privind stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene, anexat la Tratatul EA și, pe de altă parte, întemeiat pe nerespectarea Hotărârii Curții din 1 octombrie 1997, Franța/Parlamentul European (C-345/95, Rec., p. I-5235).

Potrivit guvernului francez, atunci când Parlamentul European a prevăzut că, în 2013, două dintre cele douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare care trebuie să aibă loc în fiecare an la Strasbourg vor fi reduse de la 4 la 2 zile și vor avea loc în aceeași săptămână a lunii octombrie, acesta a încercat să eludeze norma potrivit căreia cele douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare, inclusiv sesiunea bugetară, trebuie să aibă loc la Strasbourg. Deliberarea atacată conduce, în realitate, la eliminarea uneia dintre cele douăsprezece perioade de sesiuni plenare lunare care trebuie să aibă loc în fiecare an la Strasbourg. Astfel, aceasta ar avea drept unic obiectiv diminuarea duratei de prezență a deputaților europeni la sediul Parlamentului European fără a fi motivată printr-o cerință de organizare internă a lucrărilor acestei instituții.

Recurs introdus la 19 mai 2011 de Siemens AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauza T-110/07, Siemens AG/Comisia Europeană**(Cauza C-239/11 P)**

(2011/C 226/26)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Siemens AG (reprezentanți: I. Brinker, C. Steinle, M. Hörster, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

1. Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 3 martie 2011 (cauza T-110/07), în măsura în care hotărârea este cauzatoare de prejudicii pentru recurentă;
2. anularea în parte a Deciziei Comisiei din 24 ianuarie 2007 (COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz), în măsura în care o privește pe recurentă, iar cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea amenzii aplicate prin această decizie;
3. cu titlu subsidiar în raport cu punctul 2, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu dezlegarea dată în hotărârea Curții problemelor de drept;